

KLINGFORUM WIEN

24 músics de deu països diferents representen una idea artística i una aproximació personal que pretén recuperar la glòria de quelcom que sembla haver-se perdut –de forma gradual, gairebé inadvertida– al llarg del segle XX, cosa que atorga a la seva música un lloc en el present i enmig de la comunitat per a la qual fou escrita i per a la qual clama per ser escoltada.

Des del seu primer concert, que el conjunt va fer amb el seu antic nom Societé de l'Art Acoustique sota la batuta del seu fundador, Beat Furrer, al palau de Liechtenstein, Klangforum Wien ha estrenat unes 500 peces noves de compositors de tres continents, tot donant veu a les notes per primer cop. Si el conjunt fes un exercici d'introspecció, es trobaria una discografia de més de 70 CD, un seguit premis i distincions, unes 2.000 aparicions a sales de concerts i òperes de primer nivell a Europa, al continent americà i al Japó.

Durant els darrers anys, alguns membres a títol individual i el conjunt com a tal han incrementat els seus esforços per tal de transmetre tècniques especials i formes d'expressió musical a una nova generació d'instrumentistes i compositors. I l'any 2009, com a conseqüència d'una tasca docent a la Universitat d'Arts Escèniques de Graz, Klangforum Wien com a conjunt va obtenir la categoria de "professor universitari".

Tot això seria purament superficial si no tingués com a base les assemblees mensuals de tots els músics del conjunt i la voluntat artística constantment redefinida d'un col·lectiu per al qual la música, en darrera instància, no és ni més ni menys que una expressió del seu esperit i la consciència de la seva responsabilitat compartida envers el present i el futur. En el moment en què pugem a l'escenari, els músics saben que només compta una cosa: tot. L'Eros i la incondicionalitat d'aquesta convicció són l'essència de la qualitat inimitable dels seus concerts.

Els membres de Klangforum Wien provenen d'Austràlia, Bulgària, Alemanya, Finlàndia, França, Grècia, Itàlia, Àustria, Suècia i Suïssa. Sylvain Cambreling, Friedrich Cerha i Beat Furrer són tres músics destacats que han obtingut la condició de membres d'honor de Klangforum Wien per una decisió unànime del conjunt.

Klangforum Wien compta amb el patrocini de ERSTE BANK

FLAUTES Vera Fischer / Thomas Frey **OBOÈ I CORN ANGLÈS** Markus Deuter **CLARINETS** Olivier Vivarès / Bernhard Zachhuber **FAGOT I CONTRABAIX** Lorelei Dowling **SAXOFON** Gerald Preinfalk **TROMPES** Christoph Walder / Christoph Leherbauer **TROMBONS** Mikael Rudolfsson / Andreas Eberle **ACORDIÓ** Krassimir Sterev **ARPA** Aurélie Saraf **PERCUSSIONS** Lukas Schiske / Björn Wilker **PIANO** Florian Müller **VIOLINS** Gunde Jäch-Micko / Sophie Schafleitner / Annette Bik **VIOLES** Dimitrios Polisoidis / Geneviève Strosser **VIOLONCELS** Benedikt Leitner / Andreas Lindenbaum **CONTRABAIX** Ernst Weissensteiner

PROPER CONCERT

SAMPLER SÈRIES

NEUE VOCALSOLISTEN + CROSSINGLINES Michael Beil

Preu
7€

3 DE MARÇ DEL 2018 A LES 20H. SALA 2

El prestigiós sextet vocal Neue Vocalsolisten de Stuttgart i l'ensemble CrossingLines col·laboren per primera vegada en un concert dedicat al compositor alemany Michael Beil, referent de la composició musical en formats audiovisuals.

L'AUDITORI

Segueix-nos a

SAMPLER SÈRIES

KLINGFORUM WIEN HAAS: IN VAIN

8 DE FEBRER DE 2018 / 20h
SALA 2 ORIOL MARTORELL

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Comenta aquest concert amb
#auditori #samplerseries

Amb el suport de:

Sabadell
Fundació

PROGRAMA

FEBRER DE 2018

DIJOUS 8 | 20h

SALA 2 ORIOL MARTORELL

Emilio Pomàrico director
Klangforum Wien

GEORG
FRIEDRICH
HAAS
Graz, Àustria, 1953

In Vain (2000)

70'

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

NO EN VA, IN VAIN

per Josep Barcons

«Compondre significa robar. I m'explico: la meua música parteix de tot allò que he escoltat; i amb això em refereixo també a allò que no pertany exclusivament a l'àmbit musical. Compondre, per a mi, és retreballar allò que he sentit, allò que he robat.» A la llum d'aquesta afirmació, pronunciada el 2007 en un dels mítics *Cursos de especialización musical* a Alcalá de Henares, s'entén que el compositor austríac Georg Friedrich Haas hagi desenvolupat un univers sonor microtonal que supera les limitacions d'un sistema temperat que –de manera tan rude com arbitrària– divideix l'octava en dotze parts iguals.

A partir de les aportacions de Charles Ives, d'Alois Hába i de Richard Heinrich Stein, a principis dels anys vuitanta, Haas va començar a treballar amb dos pianos afinats a una distància de quart de to. Aviat, però –i aquí els plantejaments d'Ivan Wyschnegradsky van ser-li fonamentals–, es va capbussar cap a intervals més petits que arriben fins al dotzè de to, basats en les convergències i divergències entre diversos espectres harmònics que, progressivament, es van embrutant o esclarint. Paradoxalment, però, Haas no aconsegueix un efecte opac amb la seva música, sinó que aporta llum cap a territoris ignots, en una actitud compositiva que avança en paral·lel a la seva dimensió existencial i al seu compromís social.

La simple gènesi d'*In Vain*, escrita l'any 2000, és representativa d'aquest compromís, ja que l'obra va néixer de l'horror de veure l'avenç de l'extrema dreta en una Àustria que –com deia Billy Wilder– «té el mèrit d'haver fet creure al món que Hitler era alemany i que Beethoven era austríac». Divuit anys després de la seva estrena, l'obra esdevé més actual que mai, en una Europa on –amb més o menys quantitat de maquillatge neoliberal, ataronjat i progressista– l'extrema dreta guanya escons gràcies a cares boniques que juguen a fer de Kens i Barbies.

Després de l'atac inicial d'uns cròtals, unes escales descendents van transformant el gruix, la textura i la tímbrica fins a la incorporació dels 24 instruments del *Tutti*. Cap al minut cinc, amb aguts penetrants i greus torbadors (talment una delimitació d'àmbit), desapareix tot estimul lumínic i comença el joc microtonal a partir de sonoritats tingudes. Al voltant del minut deu, l'arpa (tan apol·línica, ella) fa reaparèixer la llum i –per si no havia quedat prou clar en l'harmonia– la dimensió espectral de la partitura s'evidencia aviat amb motius descendents de trompa sobre la sèrie d'harmònics: som a un terç de l'obra, aproximadament.

A la meitat de la partitura, després d'un clúster inquietant, apareixen de nou les escales descendents de l'inici, la qual cosa acaba conduint a una nova secció després d'un quasi silenci màgic sostingut pel vibràfon. Aquest nou paisatge es basteix sobre unisons, octaves i quintes pertinentment microtonalitzats. Novament, unes trompes de ressons wagnerians manifesten, ara en sentit ascendent, motius de

la sèrie d'harmònics, fins que uns inquietants acords metàl·lics (quasi bèl·lics) ens endinsen novament en una foscor que s'instal·larà pràcticament fins al final de la peça, no sense petites ràfegues de llum que Haas entén com a percussió silenciosa.

Les ràfegues es fan més insistents a partir del moment en què la rítmica se simplifica i tot el material sonor es dilueix cap a l'uníson (entès com un uníson ample o com una octava estreta). A partir d'aquesta consecució, de mica en mica, van emergint les sonoritats descendents amb què s'havia iniciat la peça, com un *perpetuum mobile*. Caiguda als abismes? Molt probablement, ja que per a Haas aquesta no és una recapitulació heroica com la de les simfonies clàssiques i romàntiques, sinó la constatació d'un «retorn a situacions que hom creia superades» i que les baquetes dures sobre els gongs –primer amb tímids avisos (electorals?), després aclaparadores– tenyeixen d'una gravetat inqüestionable. Tan inqüestionable com la gravetat de la situació que va propiciar l'escriptura d'aquesta –en paraules de Sir Simon Rattle– «primera obra mestra del segle XXI». Una situació en la qual, avui dia, lamentablement encara estem immersos.

Si vols més informació sobre les SAMPLER SÈRIES visita

samplerseries.blogspot.com

ALTRES CONCERTS SAMPLER SÈRIES

ESMUC ENSEMBLE
Xenakis: Persephassa

11/04/2018
→ 20 h

L'AUDITORI
→ Sala 3 Tete Montoliu
5 €

HELD + BAINBRIDGE
Pausa
Concert + Instal·lació audiovisual

28/04/2018
→ 18 h Instal·lació
→ 19 h Concert

L'AUDITORI
→ Foyer de la Sala 2
→ Sala 4 Alicia de Larrocha
Gratuït

PHACE
*Romitelli: An Index
of Metals*

28/04/2018
→ 20 h

L'AUDITORI
→ Sala 2 Oriol Martorell
10 €

CURS INTERNACIONAL DE
COMPOSICIÓ INSTITUT
FRANÇAIS
Barcelona Modern Ensemble

18/05/2018
→ 20 h

L'AUDITORI
→ Sala 4 Alicia de Larrocha
Gratuït